

РЕШЕНИЕ

№ 5534

гр. С., 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 173 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Б.Р.

при участието на секретаря В.К.

като разгледа докладваното от Б.Р. Гражданско дело № 20231110127948 по описа за 2023 година

Производството е по общия съдопроизводствен ред на ГПК.

Образувано е въз основа на Искова молба, вх. № 143828/23.05.2023г. на СРС, подадена във връзка със Заповед за изпълнение № 7626/13.03.2023г., издадена по ч.гр.д. № 6696/2023г. на СРС.

Ищецът „*****“ ЕАД чрез юрк. Ф.И. е предявил срещу С. Д. В. и В. А. В. искове с правно основание по чл. 124, ал. 1 вр. чл. 422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД, чл. 150 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено спрямо ответниците, че същите дължат на „*****“ ЕАД във връзка с топлоснабдяването на недвижим имот - апартамент в град С., ж.к. "*****", бл. 339, вх. Б, ет. 1, ап. 36, аб. № *****, сумите, както следва:

1. С. Д. В.:

- **985,51 лева** за главница за доставена, но незаплатена, топлинна енергия за периода м.05.2019г.-м.04.2022г. и **4,87 лева** за главница за дялово разпределение за периода м.10.2021г.-м.04.2022г., **ведно със законната лихва** върху всяка от двете суми от датата на депозирането на заявлението за издаване на заповед за изпълнение (07.02.2023г.) до окончателното им изплащане;
- **128,26 лева** за законна лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода 15.09.2020г.-25.01.2023г. и **50 стотинки** за законна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода 01.07.2021г.-25.01.2023г.

2. В. А. В.:

- **985,51 лева** за главница за доставена, но незаплатена, топлинна енергия за периода м.05.2019г.-м.04.2022г. и **4,87 лева** за главница за дялово разпределение за периода м.10.2021г.-м.04.2022г., **ведно със законната лихва** върху всяка от двете суми от датата на депозирането на заявлението за издаване на заповед за изпълнение

(07.02.2023г.) до окончателното им изплащане;

- **128,26 лева** за законна лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода 15.09.2020г.-25.01.2023г. и **50 стотинки** за законна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода 01.07.2021г.-25.01.2023г.

Топлоснабдителното дружество твърди, че между него и ответниците съществува облигационно отношение въз основа на договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите, без да е необходимо изричното им приемане с нарочен акт. Ответниците били собственици на топлоснабдения имот. Поддържа, че в изпълнение на тези общи условия е доставило за процесния период на ответниците топлинна енергия, като те не са заплатили дължимата цена, формирана на база прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, изготвени по реда за дялово разпределение. Твърди, че съгласно общите условия купувачът на топлинна енергия е длъжен да заплаща дължимата цена в посочения в общите условия срок след изтичане на периода, за който е доставена енергията. В насрочените по делото публични съдебни заседания ищецът се представлява от юрк. Д.П., юрк. Б.А., юрк. М.П. или не изпраща представител. Предявените искове се поддържат, включително в хода на устните състезания.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответниците **С. Д. В. и В. А. В.** са подали Отговор на исковата молба, вх. № 231055/16.08.2023г. на СРС, с който оспорват предявените искове като неоснователни. Заявяват, че общите условия на ищеца не ги обвързват, тъй като са публикувани само в един вестник, а не в един централен и един местен ежедневник, каквото било изискването на закона, а освен това по делото не били представени доказателства за публикацията. Сочените от ищеца задължения по таблица показвали разминавания, а същата съставлявала негодно доказателствено средство. Прави се възражение за погасяване на задълженията по давност. В насрочените по делото публични съдебни заседания лично се явява само ответникът В., като в последствие представя и пълномощно да представлява съпругата си В.. Заявява от свое име, както и от името на ответницата В. (л.127, л.143), че не оспорва сумите по основание и размер, но, както са уговорени за заплащане по Споразумение от 30.11.2023г., представено с Молба, вх. № 346154/01.12.2023г. на СРС, а не по исковата молба.

Третото лице – помагач „*****“ **ЕООД** чрез е подало Молба, вх. № 250191/08.09.2023г. на СРС, към която прилага документи относно дяловото разпределение за имота. За насрочените по делото публични съдебни заседания не изпраща представител.

Софийският районен съд, като взе предвид подадената искова молба и предявените с нея искове и становището и възраженията на ответника, съобразявайки събраните по делото доказателства, основавайки се на релевантните правни норми и вътрешното си убеждение, намира следното:

Исковата молба е подадена от надлежно легитимирана страна при наличие на правен интерес, поради което обективизираните в нея искове са **допустими** и следва да бъдат разгледани по същество. Не са налице предпоставки за решаване на делото с неприсъствено решение. Не са налице и предпоставки за решаване на делото с решение при признание на иска, доколкото ответниците са заявили, че дължат, но не съобразно претенциите по исковата молба, а съобразно сключеното между страните споразумение. Поради това съдът приема, че липсва признание конкретно на вземанията, обективизирани в исковата молба.

Съобразно нормата на чл. 154, ал. 1 ГПК доказателствената тежест по иска с правно основание чл. 124, ал. 1 вр. чл. 422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 150 ЗЕ е за ищеца, който следва при условията на пълно и главно доказване да установи възникването на облигационно отношение по договор за продажба на топлинна енергия между него и ответника, по силата на което е доставил топлинна енергия в твърдените количества и за

ответника е възникнало задължение за плащане на съответната цена в претендирания размер, включително сумите за дялово разпределение. При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираното вземане. По иска с правно основание чл. 124, ал. 1 вр. чл. 422 ГПК вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже възникването на главен дълг, изпадането на длъжника в забава и размера на обезщетението за забава. В тежест на ответника е да докаже погасяване на дълга на падежа. Извън горното всяка от страните следва да докаже фактите и обстоятелствата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици.

Страните не спорят относно размера и основанията на начислените суми. С оглед изявленията на ответника В. от съдебното заседание, проведено на 19.03.2024г., съдът приема, че това се отнася и до ответницата В..

Видно от представеното към Молба, вх. № 346154/01.12.2023г. на СРС, споразумение от 30.11.2023г., ищецът е сключил с ответника В. В. споразумение за разсрочване на задълженията, предмет на настоящото производство, включително разноси. Споразумението е представено в неподписан екземпляр, но никоя от страните не оспорва сключването и наличието му. В чл. 1, ал. 2 от същото страните са се съгласили относно размера на дълга, включително съдебните разноси, като са се споразумели В. да изплати задълженията по погасителен план на общо 36 вноски с падежи в периода 30.11.2023г.-30.10.2026г., всяка в размер на по 80,26 лева. В чл. 3 е уговорено, че при плащане в срок топлоснабдителното предприятие няма да начислява лихви за срока на разсрочено изпълнение. Видно от представения на л. 122 фискален бон от 30.11.2023г., ответникът В. е заплатил сумата от 80,26 лева. Процесуалният представител на ищеца заявява, че задълженията по споразумението се плащат редовно (л. 143).

Съдът намира, че със сключването на споразумението от 11.05.2023 г. страните са осъществили обективна и пасивна субективна новация досежно процесните задължения. Това е така, тъй като всяка промяна на задълженията по едно облигационно отношение, в това число падежа, на който следва да бъде изпълнено то, съставлява обективна новация по смисъла на чл. 107, ал. 1 ЗЗД, според която едно задължение се подновява тогава, когато се замени с друго по съглашение с кредитора. В този смисъл е налице и практиката на Върховния касационен съд - р.147/23.07.2012г.-гр.д.627/2011г.-ВКС, IIIг. о. Дори и да се приеме за меродавно виждане в обратна насока /че разсрочването на дълга не съставлява обективна новация/, то в крайна сметка по съгласие на страните е променен падежът на задължението, т. е. към датата на произнасяне на съда липсва изискуемо задължение – една част от задълженията са платени, а другите са с ненастъпил падеж. Настъпила е и пасивна субективна новация по отношение на ответницата В., доколкото кредиторът /“*****“ ЕАД/ е сключил с новия длъжник /В. В./ договор, по силата на който последният да изплати и претендираните по делото спрямо В. сума /л.121-123/.

Съгласно чл. 235, ал. 3 ГПК при решаване на делото съдът следва да вземе предвид фактите, настъпили след предявяване на иска, които са от значение за спорното право. Тъй като страните са уговорили нов начин и падеж на плащането на процесните задължения, тези обстоятелства съставляват именно факти, които следва да бъдат съобразени при решаване на спора. И, тъй като една част от сумите е платена, а за другите са определени нови падежи, които все още не са настъпили, то всички предявени искове следва да бъдат отхвърлени, тъй като датата, на която същите следва да бъдат заплатени, все още не е дошла. В противен случай би се стигнало до там, че от ответника при установяване по реда на чл. 422 ГПК на дължимостта на сумите и влизането в сила на заповедта за изпълнение, може да се иска да плати суми, чиято изискуемост не е настъпила, съответно суми да бъдат търсени от предишния длъжник /В./.

Предявените искове са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени в цялост.

По разноските:

Съгласно чл. 78, ал. 1 и ал. 3 ГПК право на разноси има само страната, в полза на която е постановен съдебният акт. Съдът следва да се произнесе и относно разноските в заповедното производство. Споразумението между страните, при това извънсъдебно, не обвързва съда относно присъждането на разноските по делото.

Факт е, че предявените искове биват отхвърляни, но това е поради признаване в хода на производството на задълженията по тях и постигнато новационно съглашение. 80,26 лева от разноските в заповедното производство (94,77 лева) вече са заплатени на ищеца /л.122/, така че следва да бъдат присъдени още **14,51 лева**, от която сума всеки ответник следва да заплати половината.

Разноските на ищеца за исковото производство са **455,23 лева** с включено юрисконсултско възнаграждение от 100,00 лева, от която сума всеки ответник следва да заплати половината.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „*****“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище в град С., **срещу С. Д. В.**, ЕГН *****, от град С., и **В. А. В.**, ЕГН *****, от град С., искове с правно основание по чл. 124, ал. 1 вр. чл. 422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД, чл. 150 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено спрямо ответниците, че същите дължат на „*****“ ЕАД във връзка с топлоснабдяването на недвижим имот - апартамент в град С., ж.к. "*****", бл. 339, вх. Б, ет. 1, ап. 36, аб. № *****, сумите, както следва:

1. С. Д. В.:

- **985,51 лева** за главница за доставена, но незаплатена, топлинна енергия за периода м.05.2019г.-м.04.2022г. и **4,87 лева** за главница за дялово разпределение за периода м.10.2021г.-м.04.2022г., **ведно със законната лихва** върху всяка от двете суми от датата на депозирането на заявлението за издаване на заповед за изпълнение (07.02.2023г.) до окончателното им изплащане;
- **128,26 лева** за законна лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода 15.09.2020г.-25.01.2023г. и **50 стотинки** за законна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода 01.07.2021г.-25.01.2023г.

2. В. А. В.:

- **985,51 лева** за главница за доставена, но незаплатена, топлинна енергия за периода м.05.2019г.-м.04.2022г. и **4,87 лева** за главница за дялово разпределение за периода м.10.2021г.-м.04.2022г., **ведно със законната лихва** върху всяка от двете суми от датата на депозирането на заявлението за издаване на заповед за изпълнение (07.02.2023г.) до окончателното им изплащане;
- **128,26 лева** за законна лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода 15.09.2020г.-25.01.2023г. и **50 стотинки** за законна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода 01.07.2021г.-25.01.2023г.

ОСЪЖДА С. Д. В., ЕГН *****, от град С., и **В. А. В.**, ЕГН *****, от град С., да заплатят на „*****“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище в град С., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **14,51 лева** за разноси в заповедното производство (ч.гр.д. № 6696/2023г. на СРС) с включена съответна част от юрисконсултско възнаграждение, като всеки от ответниците заплати **по 1/2 част от нея**.

ОСЪЖДА С. Д. В., ЕГН ***, от град С., и В. А. В., ЕГН *****, от град С., да заплатят на „*****“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище в град С., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от 455,23 лева за разноси в първоинстанционното исково производство (гр.д. № 27948/2023г. на СРС), като всеки от ответниците заплати по 1/2 част от нея.**

Решението е постановено при участието на „*****“ ЕООД в качеството му на трето лице – помагач на страната на ищеца.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд с въззивна жалба, подадена чрез Софийския районен съд в двуседмичен срок от съобщението.

Решението, на основание чл. 7, ал. 2 ГПК, да се съобщи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____